

EL LLENGUATGE

Com?

22/III/1972

Hi tenim mania, amb l'ús de la paraula com. Considereu, si no, el fragment següent: «Voldriem fer una campanya que fos com molt popular, gairebé com escandalosa, que arribés com a tothom. Podriem editar un fullet com ben vistós i com molt cridaner, i que difondriem com pertot arreu. I després publicariem un llibre amb un text com molt àgil, com molt amè, com amb moltes il·lustracions i que resultés com molt assequible.» No es tracta, aquest breu fragment, de cap text inventat, ni de cap caricatura, sinó de la reproducció, tan fidel com la memòria ens permet d'una conversa real.

No cal, doncs, insistir gaire sobre l'exceptional abus que representa aquesta insòlita utilització del terme com que tenim ocasió d'observar repetidament d'un temps ençà, amb què es fan precedir totes les expressions adjectivals i adverbials d'un discurs, i les quals hom intenta, sembla, d'emfasitzar amb certa displicència. Si haviem de corregir un text com el que hem reproduït, la correcció consistiria, simplement, a suprimir-hi la paraula com a tots els llocs on apareix, ja que, a més d'inadequada, hi resulta supèrflua del tot (no «com supèrflua»!), sense que aporti cap idea ni cap significat suplementari al que s'intenta dir. Generalment, quan es combat una forma de llenguatge que es considera impròpia o viciosa, cal indicar aquella altra per què cal substituir-la. Generalment, però no sempre. Algunes vegades, el que cal és limitar-se a prescindir-ne.

També és avui molt freqüent l'ús de com en frases interrogatives breus, com ara les següents: «Com quan?», «Com qui?», «Com què?», «Com quants?», en les quals sembla que amb el mot com es vol expressar la idea d'aproximació. Però, si és així, no es pot pas dir que ens faltin recursos més licits que no pas aquest com inadequat: Quan, mes o menys?, Qui, per exemple?, Quants, aproximadament?

ALBERT JANE